

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟ ΕΚΤΟ

«ΜΕΧΡΙ ΤΕΛΟΥΣ»

ΣΗΜΕΙΟ ΕΠΑΦΗΣ

Μέ τη βοήθεια του Θεού, παιδιά, φθάσαμε και φέτος στο τελευταίο μάθημα! Όλον αυτόν τον καιρό παρακολουθήσατε και άκουσατε με προσοχή και με πίστη τα μαθήματα, αναγνωρίζοντας την μεγάλη δωρεά, που σας έκανε ο Κύριος, δίνοντάς σας το Κατηχητικό Σχολείο!

Έφθασε, λοιπόν, το καλοκαίρι! Ήρθαν οι διακοπές! Απαραίτητη ή ξεκούραση! Μετά από τόση ένταση που προηγήθηκε όλο το χειμώνα με τα μαθήματα, το σχολείο, τα φροντιστήρια, το διάβασμα, απαραίτητη είναι ή ξεκούραση! Θα κλείσουν όλα τα βιβλία κι όλα.....τά ξυπνητήρια. Τέλος σε όλα τα προγράμματα. Τέλος στο κυνηγητό του χρόνου. Αρχή ξεγνοιασιάς.

Πώς θα περάσουμε λοιπόν τις διακοπές; Δεν θα ακολουθήσουμε κανένα πρόγραμμα;

Οι διακοπές ενός παιδιού του Κατηχητικού σχολείου πρέπει να περάσουν πολύ διαφορετικά από ό,τι περνάνε οι διακοπές των άλλων παιδιών. Μπορούμε μάλιστα να πούμε, ότι από τον τρόπο που θα περάσουν τις διακοπές τους τα παιδιά του Κατηχητικού, θ' αποδειχθεί αν είναι πραγματικά παιδιά του Χριστού!

Κι εγώ, παιδιά, σαν κατηχητής σας, αλλά και όλοι όσοι πραγματικά σας αγαπούν, έχουμε κάποια άγνωση: Θα παραμείνετε μέχρι τέλους κοντά στο Χριστό;

Η ιστορία που θα ακούσετε τώρα ίσως σας βοηθήσει να καταλάβετε αυτήν την άγνωση μας.

ΔΙΗΓΗΣΗ

Είχαν περάσει 25 χρόνια από τότε, που είχε αρχίσει το κήρυγμα του Ευαγγελίου ο Απόστολος Παύλος! Κήρυξε στην Αντιόχεια, στην Κύπρο, στις πόλεις της Μικράς Ασίας, στην Ελλάδα, στην Ιταλία, στην Ισπανία! Φαντασθείτε, παιδιά, τις δυσκολίες και τις περιπέτειες, που θα είχε δοκιμάσει στις όδοιπορίες του, στα ταξίδια του!

Μετά λοιπόν από τόσων χρόνων όδοιπορία και κήρυγμα, ο Απόστολος Παύλος βρισκόταν και πάλι στη Ρώμη!

Σ' ένα σπίτι κοντά στον Τίβερι ποταμό κήρυττε ο μεγάλος Απόστολος. Μέρα με τη μέρα ο αριθμός των Χριστιανών, και μάλιστα των νέων ανθρώπων, αύξάνονταν.

Κάποια μέρα όμως καθώς κήρυττε, κατέφθασαν μερικοί στρατιώτες όπλισμένοι, απέσταλμένοι του Αυτοκράτορα. Αυτοκράτορας τότε ήταν ο Νέρων, ο οποίος μισούσε θανάσιμα τους Χριστιανούς και διασκέδαζε βλέποντάς τους να βασανίζονται και να θανατώνονται. Μόλις έμαθε λοιπόν πως ο Παύλος, ο φοβερός αυτός κήρυκας του Χριστού, πήγε στη Ρώμη και άρχισε να κηρύττει, έστειλε στρατιώτες να τον συλλάβουν. Έτσι τον όδηγησαν δεμένο στην φυλακή. Πριν πέντε χρόνια τον είχαν φέρει από την Παλαιστίνη και τον είχαν φυλακίσει στις ίδιες φυλακές. Αυτή τη φορά όμως ή φυλάκισή του ήταν χειρότερη, διότι τον έβαλαν στο πιο σκοτεινό και υγρό κελί της φυλακής και του έδεσαν σφιχτά τα πόδια για να μην μπορεί να κινηθεί. Φυλακίστηκε με τον σκληρότερο τρόπο. Σαν ένας κακούργος! Και τό κακό που έκανε; Κήρυττε τό Ευαγγέλιο του Χριστού!

Στην απολογία του στο δικαστήριο δεν είχε κοντά του ούτε συνήγορο, ούτε μάρτυρες υπεράσπισης. Υπερασπίστηκε μόνος του τον έαυτό του! Και μετά τη δίκη όδηγήθηκε και πάλι στη φυλακή. Θα έπακολουθούσε κι άλλη δίκη και στη συνέχεια θα έβγαине ή απόφαση για την θανάτωσή του.

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟ ΕΚΤΟ

Ο Απόστολος Παῦλος βρισκόταν τώρα στη φυλακή! Δέν ἔπαψε ὅμως νά σκέφτεται τό ἔργο του, τίς Ἐκκλησίες πού εἶχε ἰδρύσει καί τούς μαθητές του! Δεμένος λοιπόν καθῶς ἦταν ἔγραψε τήν τελευταία ἐπιστολή, γράμμα του, πρὸς τόν ἀγαπημένο του μαθητή, τόν Τιμόθεο. Τήν Β' πρὸς Τιμόθεον Ἐπιστολή!

Μέσα σ' αὐτήν τήν ἐπιστολή ὁ Ἀπόστολος θυμήθηκε τὰ παλιά! Θυμήθηκε πῶς ξεκίνησε ὁ ἴδιος πρὶν 25 χρόνια στό ἔργο τοῦ Εὐαγγελίου. Θυμήθηκε τίς πρῶτες μέρες, πού γνώρισε τόν Ἀπόστολο Τιμόθεο. Πῶς τόν βρῆκε στά Λύστρα τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, πῶς ἀπό μικρό παιδί εἶχε διδαχθεῖ τὰ ἱερά γράμματα ἀπό τήν μητέρα του καί ἀπό τήν γιαγιά του, πῶς τόν πῆρε μαζί του. (Θυμηθεῖτε, παιδιά, σέ προηγούμενο μάθημα πού εἶχαμε διηγηθεῖ αὐτήν τήν ἱστορία). Τοῦ ἔδωσε ἐπίσης χρήσιμες συμβουλές καί τοῦ θύμιζε καί τούς κινδύνους πού διέτρεχε ἀπό τούς αἰρετικούς.

Στίς τελευταίες παραγγελίες του ὅμως πρὸς τόν Τιμόθεο ἐξέφρασε ἓνα παράπονο. Τό παράπονο αὐτό τόν ἔκανε νά πονάει, νά ὑποφέρει καί νά κλαίει σάν μικρό παιδί. Ποιό ἦταν τό παράπονό του; Μήπως γιατί βρισκόταν ἄδικα στη φυλακή; Μήπως γιατί εἶχε καταδικαστεῖ σέ θάνατο; Μήπως γιατί ὑπέφερε μέσα στήν ἀκαθαρσία καί τήν ὑγρασία τοῦ σκοτεινοῦ κελιοῦ; Ὅχι, παιδιά! Δέν παραπονιόταν γιά ὅλα αὐτά. Ἀντιθέτως γιά αὐτά χαιρόταν. Ἔνοιωθε μεγάλη χαρά, ὅταν βασανίζοταν γιά τόν Χριστό! Καί μέ χαρά ἀντιμετώπιζε καί τόν μαρτυρικό θάνατο, πού τόν περίμενε.

Τό παράπονό του ἦταν ἡ ἐγκατάλειψη πολλῶν μαθητῶν καί συνεργατῶν του. Τούς θυμήθηκε ὅλους τότε πού ἔγραφε τήν τελευταία ἐπιστολή του. Ὅλους ἐκείνους, πού τοῦ εἶχαν δώσει ὑπόσχεση, πῶς θά ἔμεναν γιά πάντα κοντά του. Καί ὅμως τόν εἶχαν ἐγκαταλείψει καί εἶχαν ἀπομακρυνθεῖ. Πῶς εἶχαν ἀλλάξει ἔτσι τὰ πράγματα! Τοῦ εἶχαν δώσει μεγάλες ὑποσχέσεις! Τούς τράβηξαν ὅμως τὰ κοσμικά πράγματα. Ἡ ἀμαρτία, οἱ τιμές, οἱ ἀνέσεις! Δεῖλιασαν, τρόμαξαν μπροστά στά μαρτύρια τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Κατάλαβαν πῶς θά ὑπέφεραν πολλά γιά τόν Χριστό. Μεγάλο παράπονο ἰδιαίτερα ἐξέφρασε γιά τήν ἐγκατάλειψη καί τήν προδοσία τοῦ Δημᾶ. Πῶς νά μήν κλάψει καί νά μήν θρηνησεῖ, ἀφοῦ ἦταν τόσο καλός ὁ Δημᾶς καί τόσο ἀναγκαῖος στό ἔργο τους; Λίγοι ἦταν ἐκεῖνοι πού εἶχαν μείνει ἀκλόνητοι καί σταθεροί κοντά του. Μεταξύ αὐτῶν τῶν λίγων τήν πρώτη θέση τήν εἶχε ὁ Τιμόθεος!

Ποιά ἦταν λοιπόν ἡ παρηγοριά του; Ἦταν ἡ σκέψη, πῶς μετά ἀπό λίγο θά μαρτυροῦσε γιά τόν Χριστό: «Ἐγώ, παιδί μου Τιμόθεε, ἐτοιμάζομαι γιά τήν θυσία. Ἔφτασε ἡ ὥρα νά πεθάνω. Ἐνας δρομέας εἶμαι, πού ἔτρεξα τόν δρόμο καί ἔφτασα στό τέρμα. Ἐνας ἀγωνιστής εἶμαι, πού ἀγωνίστηκα τόσα χρόνια καί ἔφτασα στό τέρμα τοῦ ἀγῶνα. Ἐνας δοῦλος τοῦ Χριστοῦ εἶμαι, πού κράτησα ψηλά τήν σημαία τῆς πίστεως. Τελείωσα τώρα τόν ἀγῶνα. Ἐνα ἀπομένει τώρα: τό στεφάνι τῆς αἰώνιας ζωῆς καί βασιλείας...

Καί πραγματικά, παιδιά, ὕστερα ἀπό λίγο ἦρθε ἡ στιγμή τοῦ μαρτυρίου γιά τόν Ἀπόστολο Παῦλο. Τό ξίφος ἑνός Ρωμαίου στρατιώτου ἔπεσε μέ δύναμη κι ἀπέκοψε τήν ἀγία κεφαλή του!

Τόν Ἀπόστολο Παῦλο τόν τιμᾶ καί τόν γιορτάζει ἡ Ἐκκλησία μας στίς 29 Ἰουνίου, μαζί μέ τόν ἄλλο κορυφαῖο Ἀπόστολο, τόν Ἀπόστολο Πέτρο! Ἐνῶ τούς δώδεκα Ἀποστόλους τούς γιορτάζουμε μαζί στίς 30 Ἰουνίου!

ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ

Μπορεῖτε τώρα, παιδιά, νά καταλάβετε γιά ποιά ἀγωνία σᾶς μίλησα πρὶν σᾶς διηγηθῶ τήν ἱστορία αὐτή; Ποιά ἀγωνία ἔχουμε ἐμεῖς οἱ μεγαλύτεροι γιά σᾶς; Ποιά ἀγωνία εἶχε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος γιά τὰ πνευματικά του παιδιά; (.....)

Ποῦ τόν εἶδαμε σήμερα τόν Ἀπόστολο Παῦλο; (Μέσα στη φυλακή τῆς Ρώμης, στη δεύτερη φυλακιστή του).

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟ ΕΚΤΟ

Ποιό παράπονο εξέφρασε μέσα από την επιστολή που έγραψε μέσα στη φυλακή; (Πώς τόν έγκατέλειψαν πολλοί μαθητές του και μάλιστα ο Δημᾶς).

Τί λέτε, παιδιά, ἔπρεπε νά τόν ἔγκαταλείψουν τόν Ἀπόστολο; (Ὁχι. Ἐπρεπε νά μείνουν μέχρι τέλους κοντά του. Ἐπρεπε νά μείνουν μέχρι τέλους μαθητές τοῦ Χριστοῦ).

Γιατί ὁμως ἀπομακρύνθηκαν ἀπό κοντά του καί ἄρα καί ἀπό τόν Χριστό; (Ἀποδείχθηκε πώς ἡ ἀγάπη τους γιά τά κοσμικά πράγματα ἦταν μεγαλύτερη ἀπό τήν ἀγάπη τους γιά τόν Χριστό. Παρασύρθηκαν ἀπό τήν ἀμαρτία, τίς τιμές, τίς ἀνέσεις! Δείλιασαν, τρόμαξαν μπροστά στά μαρτύρια τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Κατάλαβαν πώς θά υπέφεραν πολλά γιά τόν Χριστό καί προτίμησαν τόν κόσμο).

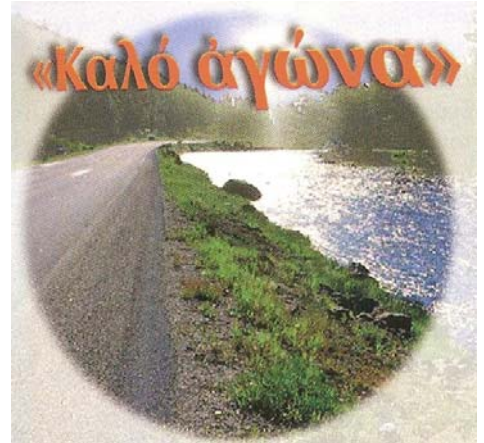
Τί δίδαγμα βγάζουμε κι εμεῖς, πού εἴμαστε μαθητές τοῦ Χριστοῦ; (Ὅτι πρέπει νά μείνουμε μέ κάθε θυσία μέχρι τό τέλος τῆς ζωῆς μας κοντά στό Χριστό).

Τί σημαίνει «μέχρι τέλους» κοντά στό Χριστό καί εἶναι εὔκολο αὐτό; (.....Ὁ κυριότερος σκοπός τῆς ζωῆς μας εἶναι νά μιμηθοῦμε τό Χριστό. Νά ἐφαρμόζουμε τόν λόγο Του καί τήν ἀλήθειά Του, ὄχι μία φορά, ἀλλά πάντοτε. Ὁχι σέ κάποια περίοδο μόνο τῆς ζωῆς μας, ἀλλά «μέχρι τέλους». Καί ὄχι μόνο νά τό πετύχουν λίγοι ἄνθρωποι, ἀλλά ὅλοι. Αὐτό ὁμως, παιδιά, δέν εἶναι καθόλου εὔκολο. Θέλει κόπο, ἀγώνα, προσπάθεια «μέχρι τέλους»).

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Τί θά κάνουμε λοιπόν, παιδιά, τό καλοκαίρι; Θά ξεχάσουμε ὅλα ὅσα εἶπαμε ἐδῶ αὐτή τή χρονιά καί θά ἀπομακρυνθοῦμε ἀπό τό Χριστό; Ξέρετε πώς πρῖν ἀπό σᾶς κι ἄλλα παιδιά πέρασαν ἀπό ἐδῶ. Κι ὁμως μερικά ἀπό αὐτά ἔχουν ἔγκαταλείψει τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία. Ἐσεῖς θά μείνετε «μέχρι τέλους» κοντά στό Χριστό; (.....)

Συγκλονιστικό εἶναι τό ἐξῆς περιστατικό: Στους Ὀλυμπιακούς ἀγῶνες τοῦ Μονάχου, στήν κούρσα τῶν 10.000 μέτρων, στά 4.500 μέτρα ἑννέα δρομεῖς βρισκόνταν σέ μία υπερένταση δυνάμεων, κολλημένος ὁ ἕνας πίσω ἀπό τόν ἄλλο. Ὁ Σόρτερ λοιπόν ἔσπρωξε τόν Φιλανδό Βίρεν καί ἔπεσε ἔξω ἀπό τόν στίβο, παρασύροντας καί τόν Τυνήσιο Γκαμούντι. Γιά λίγα δευτερόλεπτα, ὅλοι ἔμειναν ἄφωνοι. Τί θά κάνουν οἱ δύο ἀθλητές; Θά ἔγκαταλείψουν ἢ θά συνεχίσουν; Ἦταν ἀκόμη τραυματισμένοι. Τό πιό εὔκολο ἦταν νά ἔγκαταλείψουν τόν ἀγῶνα. Ἐτσι ὁμως προσπάθειες ἐτῶν θά πήγαιναν χαμένες! Ὁχι, δέν ἄφησαν τόν ἀγῶνα! Σηκώθηκαν ἀμέσως, μέ υπερπροσπάθεια σωματική καί πιό πολύ ψυχική, ἄρχισαν νά κυνηγοῦν τούς ἀντιπάλους τους. Ἦθελαν νά τοὺς φτάσουν....! Ἀλλά ὄχι κάτι γίνεται: ὁ ἕνας ἀπό αὐτούς, ὁ Γκαμούντι, ἀπογοητεύθηκε καί ἔγκατέλειψε τόν ἀγῶνα καί μαζί μ' αὐτόν ἴσως καί μία πιθανή νίκη. Ἡ στιγμή ἦταν δραματική...! Πάνω στή λύπη τους οἱ θεατές βλέπουν κάτι τό πιό συγκλονιστικό: ὁ Φιλανδός εἶχε πάρει τέτοια δύναμη ἀπό τήν πτώση του, πού ὄχι μόνο ἔφθασε τοὺς ἀντιπάλους του, ἀλλά τοὺς ξεπέρασε κιόλας, κόνοντας πρῶτος αὐτός τό νῆμα ὡς νικητής! Ἀγωνίστηκε «μέχρι τέλους» καί τά κατάφερε!

Ἄς προσπαθήσετε κι ἐσεῖς, παιδιά μου, νά μείνετε κοντά στό Χριστό καί νά μήν παρασυρθεῖτε ἀπό τίς ἀπολαύσεις τοῦ κόσμου αὐτοῦ, ὅπως ὁ Δημᾶς. Νά μήν πετάξετε τά σχολικά σας βιβλία, σέ κάποια γωνιά τοῦ σπιτιοῦ, ἀλλά κάθε μέρα νά τ' ἀνοίγετε καί νά μελετᾶτε. Γιατί ἡ γνώση καί ἡ ἐπιστήμη θέλουν ἀδιάκοπη μελέτη. Ἄν ἀφήσετε τά βιβλία, θά σᾶς ἀφήσουν κι αὐτά. Καί τό Σεπτέμβριο, πού θά ἀρχίσουν τά μαθήματα, θά δυσκολευτεῖτε πολύ. Ἀπό ὅλα τά βιβλία σᾶς συνιστῶ ἰδιαίτερα ἕνα βιβλίο, τήν **Ἁγία Γραφή**. Νά τήν ἀνοίγετε καί νά διαβάσετε ἔστω λίγο κάθε μέρα!

ΜΑΘΗΜΑ ΕΙΚΟΣΤΟ ΕΚΤΟ

Νά προσφέρετε τίς μικρές σας υπηρεσίες μέσα στο οικογενειακό σας περιβάλλον. Νά βοηθάτε τούς γονεῖς σας στίς δουλειές μέ ἀγάπη καί προθυμία.

Προσπαθήστε ἀκόμη νά κάνετε κάθε μέρα κάποιο καλό. Γιατί ὁ ἄνθρωπος πού δέν κάνει τό καλό δέν μπορεῖ νά ὀνομάζεται Χριστιανός! Ἔτσι θά ἀποδείξετε τήν πίστη σας.

Ἦρθε ἡ Κυριακή; Χτύπησε ἡ καμπάνα τῆς ἐνορίας σας; Μήν κοιμᾶστε! Ξυπνήστε! Ἐτοιμαστεῖτε καί πηγαίνετε στήν Ἐκκλησία!

Μήν ξεχνᾶτε κάθε πρωί καί βράδυ νά γονατίζετε καί νά προσεύχεσθε γιά σᾶς καί γιά ὅλο τόν κόσμο!

Καί τώρα μιά θερμή παράκληση. Ἄν θέλετε κλείστε τήν τηλεόραση! Προκαλεῖ μεγάλη καταστροφή, ἠθική καί θρησκευτική. Σᾶς συνιστῶ μία ἄλλη τηλεόραση: Τήν Ἁγία Γραφή! Ἐκεῖ θά δεῖτε τά ωραιότερα θεάματα! Καί κάτι ἀκόμη: προσέχετε τίς κακές συναναστροφές. Θυμηθεῖτε τί εἶπαμε στό προηγούμενο μάθημα. Μόνο οἱ καλοί φίλοι μᾶς βοηθοῦν στόν πνευματικό μας ἀγῶνα!

Τέλος σᾶς συμβουλεύω τό καλοκαίρι νά ἔρθετε στή χριστιανική κατασκήνωση. Ἐκεῖ μαζί μέ τά ἄλλα παιδιά θά ζήσετε ωραίες στιγμές μέσα στή φύση! Θά χαρεῖτε καί θά ὠφεληθεῖτε πολύ!

Καλό ἀγῶνα καί καλό καλοκαίρι! Ἐνα καλοκαίρι χαρούμενο καί ξεκούραστο, κοντά στό Χριστό!!!

ΣΥΝΘΗΜΑ

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΟΛΟΙ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΧΡΙΣΤΟ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗΝ ΞΕΧΑΣΟΥΜΕ ΟΛΑ ΟΣΑ ΚΑΝΑΜΕ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ!

ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Κύριε, σ' εὐχαριστοῦμε πού μᾶς ἔδωσες υἰγεία καί μπορέσαμε νά παρακολουθήσουμε ὅλο τό ἔτος τά μαθήματα τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου. Σέ παρακαλοῦμε, βοήθησέ μας νά πράττουμε πάντοτε τό θέλημά σου, γιά νά ἔχουμε τήν εὐλογία σου. Ἀμήν.

Βοηθήματα: «Ὁ Παράκλητος», «ΒΟΣΚΕ ΤΑ ἈΡΝΙΑ ΜΟΥ, ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας», «Βόσκει τά ἄρνια μου, τοῦ Ἐπισκόπου Φλωρίνης Αὐγουστίνου Ν. Καντιώτου», «Χειραγωγία Χριστοῦ», «Περιοδικό: Πρός τήν Νίκη, Ἰούλιος 2001».